

19 april

“En de zesde engel blies de bazuin, en ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar, dat voor God staat, 14 zeggende tot de zesde engel, die de bazuin had: Laat de vier engelen los, die bij de grote rivier, de Eufraat, gebonden zijn”

Openbaring 9:13,14

We vervolgen de gebeurtenissen, waarvan de verschrikkingen steeds ernstiger worden. Het tweede wee krijgt hier vorm. Opmerkelijk is dat hier een stem gehoord wordt. Er wordt niet gezegd wie er spreekt. Misschien is het de Here Jezus, het Lam bij de troon van God, Hij opent de zegels en roept daarmee steeds de gebeurtenissen op. Het is ook de toorn van het Lam.

Een andere optie is de engel die we bij het reukaltaar zagen staan, juist dat altaar komt hier weer in beeld. Waar de stem vandaan komt is echter wel duidelijk, van het altaar met de vier horens. Via dit altaar werden de gebeden van de gelovigen en van de martelaren uit de grote verdrukking (de schare die niemand tellen kan) tot God gebracht en die gebeden worden verhoord. Er is dus een relatie tussen die gebeden, het altaar en dit oordeel.

Een altaar is ook de plaats waar verzoening gedaan wordt. Dat betekent dat de dingen weer in evenwicht gebracht worden. De marteldood van zovelen moet verzoend worden. De engelen worden losgelaten. Dat ze losgelaten worden betekent dat dit gevallen engelen zijn, dus weer demonen. Engelen, die niet gevallen zijn, zijn niet gebonden en hoeven daarom ook niet losgelaten te worden, zij zijn immers vrij.

Deze engelen zijn gebonden bij de rivier de Eufraat. Dat betekent het goede water. Hier blijkt nu echter weinig goeds te stromen, maar een vreselijke golf van dood zal over de aarde gaan. Toen Daniël die vreselijke dingen zag was hij er een week ziek van (Daniël 8:27). Na al het leed kunnen we ons daar iets bij voorstellen. Deze vier losgelaten engelen blijken aanvoerders te zijn van een buitengewoon demonisch legioen. Dat betekent niet veel goeds.